

מ"ת 17815/07/14 - מדינת ישראל נגד רודי מסעוד מנחם חייט

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 17815-07-14 מדינת ישראל נ' מנחם חייט (עציר)

בפני כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב רודי מסעוד מנחם חייט (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ד' הלוי

החלטה

רקע וטענות הצדדים

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
2. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של הפרעה לשוטר ושל תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 275 ו-274(1) לחוק העונשין, בהתאמה.
3. כפי הנטען, ביום 4.7.14 סמוך לשעה 19:50 עמד המשיב יחד עם בן חליוא, צחי פרג' וניר חזן (אלה יכוננו להלן בשמותיהם הפרטיים) סמוך לשני רכבים, ביער הסמוך לקיבוץ צרעה. השוטרים הבטמו אשר מלקמו (להלן: "השוטר") וענבר אסתר עזרן (להלן: "השוטרת") הגיעו למקום במהלך סיור, והבחינו בבן בורח וזורק שקית עם חומר החשוד כסם וצלחת חד פעמית. השוטרת נטלה את השקית מהקרקה והשוטר הודיע לבן כי הוא עצור והכניסו לניידת. בהמשך ביצע חיפוש באחד הרכבים. בזמן זה התקרבו המשיב לניידת בה שהה בן. השוטרת ביקשה ממנו להתרחק ולהפסיק לדבר עם בן, והמשיב ענה לה "לכי, לכי, פרצוף תחת, עופי מפה, מכוערת, מי אתה בכלל". בהמשך חזר לאזור הרכבים.

השוטר החל לחפש ברכב השני, שאז סגר המשיב את דלתות רכב זה ונצמד לשוטר כדי להפריע לחיפוש. השוטר הודיע למשיב שהוא מעוכב וביקשו להתלוות אליו לניידת.

לפני שנכנס לניידת, הסתובב המשיב בהפתעה לעבר השוטר והכה באגרוף בעינו השמאלית. לשוטר נגרם שטף דין בעין, עדשת משקפיו נשברה והוא נזקק לטיפול רפואי. בנוסף, בעת הנסיעה בניידת קילל המשיב את השוטר "שוטר מניאק, שחור אחד", השתולל ודפק את ראשו בדפנות כלי הרכב. במהלך האירוע ביקש השוטר מהמשיב להזדהות, והמשיב מסר לו את מספר תעודת הזהות של אחיו.

4. ההגנה טוענת כי קיימת חולשה בחומר הראיות. נטען שהשוטר הכניס את המשיב באגרסיביות לניידת, וכתוצאה מכך נגרמה לשוטר חבלה. הוצג כי דבריהם של צחי ושל בן מעלים התנהגות אלימה של השוטר כלפי המשיב, ולא

תקיפה של האחרון את השוטר, כאשר בן טען שאין לו כל קשר למשיב.

בנוסף, נטען כי יש מקום לשחרר את המשיב אף ללא הפנייתו לשירות המבחן, וזאת בהיותו צעיר, נשוי ואב לשניים, רעייתו בהריון ועברו הפלילי אינו עדכני ואינו נוגע לשוטרים.

5. המבקשת טענה למעצר עד לתום ההליכים. הוצג מתווה הראיות הקיים ונטען, כי עצמת המכה בשוטר וההתנהגות שקדמה לה מקימות עילת מסוכנות. עוד הוצג כי למשיב הרשעות קודמות בעבירות אלימות ועונש מאסר על תנאי שניתן בגזר דין מיום 20.12.12, ונטען כי לא ניתן לתת בו אמון כי יכבד תנאי שחרור ויציית לשוטרים שיגיעו לבחון את קיום התנאים.

ראיות לכאורה

6. איני מקבל את טענות ההגנה במישור זה. כידוע, בשלב זה של ההליך מתמקדת הבחינה בשאלת קיומו של פוטנציאל ראייתי להוכחת העבירות, אשר יוצא מן הכוח אל הפועל בעתיד, במהלך ההליך העיקרי (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (15.4.96)). הראיות הקיימות עומדות במבחן זה ולמעלה מכך.

7. השוטר, בהודעתו מיום 6.7.14, תאר כיצד התקרב יחד עם השוטרת לארבעת החשודים ששהו באזור המטעים של קיבוץ צרעה. החשוד בן נבהל וזרק את השקית, שנתפסה בהמשך. השוטר עצר את בן, הובילו לניידת וערך חיפוש באחד הרכבים. כשהחל לחפש ברכב השני:-

"אחד החשודים שלאחר מכן זוהה כחייט (הוא המשיב - א.ג.) שאלתי אותו של מי הרכב הוא ענה לי של אמא שלך, אמרתי לו מה, הוא השיב לא יודע, אח"כ פתחתי את דלת הרכב הוא בא וסגר לי אותה, הוא התקרב ונצמד אלי כאילו חיפש להתגרות בי. אמרתי לו שהוא מעוכב על הכשלת שוטר הובלתי אותו לניידת, כאשר הגעתי לניידת פתחתי את דלת הניידת להכניס אותו הוא הסתובב אלי בהפתעה ונתן לי אגרוף בפנים ישר בעין..." (ש' 17-21).

השוטר ציין כי השימוש היחיד שעשה בכוח היה בדחיפת המשיב לתוך הניידת לאחר התקיפה (ש' 46). עוד ציין כי המשיב מסר לו מספר תעודת זהות, שבבדיקה התברר כי שייכת לאחיו (ש' 82) וכי במהלך הנסיעה בניידת דפק את ראשו בחלון הרכב (ש' 79).

דברים אלה של השוטר נתמכים בראיות נוספות:

8. בדו"ח פעולה מיום 4.7.14 מסר השוטר תיאור מקביל של ההתרחשות תוך שציין כי עדשת משקפיו נשברה ממכת האגרוף ונגרם לו שטף דם בעין, וכי במהלך הנסיעה המשיב, לצד העובדה שדפק את ראשו בברזלים ובחלונות של הרכב, הוסיף וכינה את השוטר "מנייק שחור אחד, זבל מי אתה בכלל לך תזדיין".

9. בתיק החקירה מסמכים רפואיים לפיהם, ביום 5.7.14 בשעה 00:53, טופל השוטר במרפאת "טרם" בגין חבלה בעינו, ואותר שטף דם בעינו. עוד קיימות תמונות של השוטר בהן נראית החבלה בעינו, ותמונות משקפיו שעדשתן השמאלית חסרה.

10. לכך מצטרפים דברי השוטרת. בהודעה מיום 6.7.14 תיארה את האירוע באופן מקביל לתיאורי השוטר. לדבריה,

בזמן שהשוטר חיפש ברכב הראשון המשיב, המתואר בהודעה כמי שלבש חולצה אפורה, התקרב לניידת והחל לדבר עם בן העצור "ניגשתי לבחור ואמרתי לו שיתרחק מהרכב ויפסיק לדבר עם העצור" שאז ענה לה המשיב באופן הגס המתואר לעיל. השוטרת הוסיפה ותארה כיצד הפריע המשיב לביצוע החיפוש ברכב השני ובין היתר נצמד לשוטר, קיללו וקרא לו "מניאק" (ש' 30). לאחר שעוכב והובל לניידת, בעת שהשוטר פתח את דלת הניידת, המשיב הסתובב וחיבט בעינו (ש' 33 - יצוין שהשוטרת טוענת שדובר בעין ימין). השוטר "הדף אותו והחזיק לו את הידיים והושיב אותו בניידת בכח... החשוד המשיך לקלל ולבעוט באשר כשהרגלים שלו מחוץ לניידת, אשר הדף את המכות והכניס את החשוד בכח לניידת" (ש' 32-35). גם השוטרת מתארת כיצד במהלך הנסיעה נגח המשיב בגוף הרכב מספר פעמים וכן קילל את השוטר בצורה גזענית (ש' 41). דברים דומים כתבה בדו"ח פעולה מיום 4.7.14.

11. בנוסף, במהלך החקירה נערך תרגיל חקירה במהלכו הוקלטה שיחה בין המשיב לבין בן, ללא ידיעתם. האזנתי להקלטה. הגם שהשיח נערך בלחישות, הרי שבין היתר נשמע בן בבירור כשהוא אומר למשיב "אתה שקרן הרבצת לו קרעת אותו מכות, יא שקרן יא רמאי" והשניים צוחקים (מונה 02:54). יצוין כי השיח כולו מלווה בצחקוקים באופן המותיר רושם של היכרות חברית בין השניים.

12. המדובר אפוא בראיות מוצקות למדי. שני שוטרים מתארים את התנהלות המשיב ואת התקיפה. דבריהם נתמכים בדו"ח הרפואי, בדברים שנשמעו מפיו של בן במהלך תרגיל החקירה, ובתמונות השוטר והמשקפיים.

מקומו של הניסיון אותו ביצעה ההגנה, להיסמך על גרסאותיהם של יתר הנוכחים במקום כגורעות מדברי השוטרים, אינו בשלב זה. יתר על כן, המדובר בגרסאות שאינן מסייעות למשיב. אפרט:

13. דבריו של בן בחקירה מאופיינים בניסיון ברור להרחיק עצמו מן האחרים ומן ההתרחשות. הוא טען שהגיע למקום לבדו במסגרת טיול, שאינו יודע של מי הרכבים במקום, ושלא זרק שקית. כשנשאל לזהותם של האחרים שנכחו במקום, התחמק וטען שאין לו קשר אליהם (ש' 7, 19 להודעה מיום 4.7.14). נוכח ההקלטה האמורה, לא ניתן לקבל את דבריו של בן או להיסמך עליהם כגורעים ממשקל הראיות לכאורה.

14. צחי, בהודעה מיום 4.7.14, טען שהגיע למקום עם ניר כדי לחלץ את הרכב של ניר שנתקע במקום. הוא הרחיק עצמו מידיעה על זהות המשיב ובן. יצוין שכך טען גם ניר (שאין בדבריו תרומה מהותית נוספת לענייננו). כשצחי נשאל האם ראה מאבק ענה בשלילה, אך ציין שראה שוטר מכניס "אחד מהם" בכח לניידת, והוסיף שראה "את השוטר עם דם פה ליד העין" (ש' 45). כך, אם ימצאו דבריו של צחי אמינים, הרי שהם מחזקים את הראיות ולא להיפך.

15. גם חבלותיו של המשיב בגפיים ובראש (צילומים מצויים בתיק) לא שוללות את תקיפת השוטר ומתיישרות עם התיאור לפיו הפעיל השוטר כוח כדי להושיב את המשיב בניידת לאחר התקיפה, ואילו המשיב חיבט ראשו בגוף הרכב במהלך הנסיעה. יצוין כי לא ראיתי חבלות התומכות בטענה לפיה המשיב נגרר על הרצפה.

16. כל אלה מבססים ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.

עילת המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

17. המעשים המתוארים מקימים עילת מסוכנות, ולצידה קושי לתת במשיב אמון כי אם ישוחרר, יכבד את תנאי השחרור. אפרט:

18. הדבר עולה, ראשית, מהתנהלותו של המשיב באירוע הנדון. ברי כי מכת האגרוף לשוטר, בעינו ובהפתעה, תוך גרימת חבלה ושבירת עדשת משקפיו, מעידה על תעוזה ניכרת ומבססת הערכת סיכון הנשקף מן המשיב. אלא, שאקט זה אינו ניצב לבדו. מתווספת אליו התנהגות מתריסה ולעומתית של המשיב אשר, לאורך האירוע כולו, הפגין בז כלפי השוטרים לצד נכונות לשבש את עבודתם בצורה כוחנית.

כך אמירותיו הבוטות, לעיתים גזעניות, לשוטרת ולשוטר, שחזרו על עצמן אף לאחר שנעצר והובל בניידת המשטרה. כך גם תגובתו לבקשת השוטרת שלא לשוחח עם בן העצור, והחלטתו לסגור את דלתות הרכב בו ביקש השוטר לחפש ולהיצמד אליו בצורה מאיימת באופן שהקשה על החיפוש.

השילוב שבין כל אלה, מעשים לצד אמירות והתנהגות, מציג אדם שאינו רוחש כבוד רב לשלטון החוק ואשר נכון לחבל בעבודת המשטרה בדרכים שונות לרבות בכוח הזרוע. יוזכר כי המשיב לא נחשד מלכתחילה באירוע, והשוטרים כלל לא פנו אליו ולא התרכזו בו, כך שלא הייתה לו סיבה נראית לעין להתעמת עמו ולהתנהל בצורה בה התנהל.

19. לכך מתווספת העובדה, כי המשיב החליט להתנהל כך הגם שידע שהדבר עלול להובילו לריצוי מאסר. בדצמבר 2012 הורשע המשיב בעבירות של תקיפה והיזק לרכוש במזיד, ונדון ל-9 ימי מאסר בפועל (שהם ימי מעצר שריצה קודם לכן) ולמאסר של חודשיים, אותו ירצה אם יעבור עבירות אלימות או היזק במזיד בתוך שנתיים מיום גזר הדין.

20. היכולת לתת בנאשם אמון, כי אם ישוחרר ממעצר יכבד את תנאי השחרור, היא אלמנט חיוני ומרכזי בהחלטה לשחררו ממעצר. זאת ועוד, היות שעונש המאסר המותנה נועד לספק לאדם אזהרה בפני ביצוע עבירות נוספות, הפרה לכאורה של התנאי וביצוע עבירות נוספות גורעת בצורה מהותית מן היכולת לתת בו את האמון הדרוש. ראו בש"פ 2234/13 נחמני נ' מדינת ישראל (3.4.13); בש"פ 2083/09 מולנר נ' מדינת ישראל (19.3.09); בש"פ 4977/99 משעלי נ' מדינת ישראל (11.8.99).

21. בעניינו של המשיב, מתעורר אפוא קושי של ממש ביכולת לבטוח בו, כי יכבד את תנאי השחרור. זאת ועוד, המסוכנות העולה מן המעשה המיוחס למשיב מתחדדת נוכח עברו הפלילי הכולל, לצד ההרשעה עליה עמדתי לעיל, הרשעות מתחומים דומים. הרשעה נוספת אחת עסקה בעבירות של תקיפה, היזק לרכוש, התנהגות פרועה והעלבת עובד ציבור, בגינן נדון בין היתר לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. בהליך נוסף של בית המשפט לנוער הורשע בעבירות של תגרה, תקיפה, והחזקת אגרופן במספר אירועים.

על רקע כל אלה, נקודת המוצא בשקילת בקשת המעצר אינה נוחה עבור המשיב.

22. ועם זאת, איני סבור כי בשלה העת להכריע בבקשה. המדובר בבחור בן 25, נשוי ואב לילדים, שהרשעותיו הנזכרות לעיל עוסקות בעבירות משנת 2008 ומשנת 2005, כך שמספר שנים לא חטא בפלילים. זאת ועוד, הרושם המתקבל הוא כי חלק ניכר מן הבעייתיות שברקע ההתנהלות מושא האישום ואשר מקימה את עילות המעצר נעוצה בקווי אישיותו של המשיב. על רקע זה, אני סבור כי בטרם הכרעה יש לקבל את חוות דעתו המקצועית של שירות המבחן אודות המשיב, המסוכנות הנשקפת ממנו, יכולתו לעמוד בתנאי שחרור והתאמתו, אם בכלל, לחלופת מעצר. אם תוצענה חלופות קונקרטיים, יחוה שירות המבחן דעתו אודותיהן.

23. מודגש בפני המשיב, כי אין בהפנייתו לשירות המבחן משום אמירה לפיה ניתן לשחררו ממעצר. הדבר יבחן לאחר שיוגש התסקיר ותונח בפני בית המשפט התשתית המלאה הנחוצה להכרעה.

24. אני קובע המשך דיון בבקשה ליום 28.7.14 בשעה 9:00. קביעת המועד נעשתה בשים לב לעומס בו מצוי שירות המבחן ולפרק הזמן המינימלי המתבקש על ידו לעריכת תסקירי מעצר.
25. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן, שיגיש תסקירו עד למועד הדיון.
26. המזכירות תקבע המשך דיון בפני שופט תורן, בשל פגרת בתי המשפט.
27. המשיב יובא לדיון בידי שב"ס.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, בנוכחות הצדדים.